

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי שלמה גוטליב ז"ל

בן לאה ויעקב

נולד בצ'רנוביץ, רומניה

בתאריך 21/10/1897

התגורר בירושלים

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

ח' באייר תש"ח, 17/5/1948

נקבר בבית העלמין הר הזיתים

בן 51 בנופלו

קורות חיים

בן לאה ויעקב, נולד ביום 21.10.1897 בעיר צ'רנוביץ, שהשתייכה באותם ימים לממלכה האוסטרו-הונגרית. בעיר הולדתו סיים את לימודיו התיכוניים ולשם לימוד מקצוע נסע לגרמניה, שם למד בטכניון והוסמך כמהנדס חשמל. שלמה שירת כקצין בצבא האוסטרי והשתתף במלחמת-העולם הראשונה. כבר בימי בחרותו נתפס לרעיון הציוני והיה בין ההוגים והיוזמים של הקמת ארגון ציוני של סטודנטים יהודים. בשעות הפנאי עסק באתלטיקה קלה ובטניס.

בשנת 1926 עלה שלמה לארץ-ישראל עם אשתו נטי. בתחילה התיישב הזוג בחיפה ושלמה התקבל במחלקת עבודות ציבוריות של ממשלת המנדט. כעובד במחלקה זו תיכנן והקים את משאבת המים החשמלית הראשונה בארץ עבור בית-החולים האיטלקי בחיפה. היה בין מייסדי אגודת "מכבי חיפה". בנוסף, תיכנן את מערכת-החשמל של שדה-התעופה לוד ואת כל מערכות החשמל של חמישים וארבע תחנות המשטרה שהקימו הבריטים ברחבי הארץ. בשנת 1932 עבר עם משפחתו לירושלים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ובשנת 1936 היה בין המתכננים את קו המים מראש העין דרך שער הגיא עד לירושלים. שלמה נתמנה למהנדס החשמל הארצי הראשי של מחלקת העבודות הציבוריות (P.W.D.) הוא עשה ככל יכולתו להקל על חייהם של תושבי שכונת מגוריו תלפיות ושל חברי קיבוץ רמת רחל: הוא דאג "להעביר" מרשות הבריטים ציוד שהיה חיוני ביותר ליישוב העברי כגון גנרטורים ומערכות קשר, וכן דאג להספקת מים לרמת רחל מהמים שהיו מיועדים לביתו של הנציב העליון. בעזרת קומץ אנשים פרס רשת קשר בשכונת תלפיות, ובתוך מכוניתו העביר תחמושת לכוחות ה"הגנה" בעיר. ביום 3.4.1948, בהיותו בדרך למקום עבודתו, נחטפו שלמה ושני ילדיו על-ידי ערבים. לאחר חמישה ימים שוחררו הילדים בעזרת "הצלב האדום" והוחזרו לביתם. כעבור עשרים יום לערך פנה "הצלב האדום" אל המקשר מטעם הסוכנות היהודית בהצעה לשחרר את שלמה ולהחליפו בערבי בשם חנא נזל, שלדבריו נמצא שבוי בידי כוחות ה"הגנה". אמנם, חנא נזל היה בידי ה"הגנה" אולם הנסיבות המיוחדות בהן נלקח בשבי והחקירה המאומצת שנחקר הניבו תוצאות שאיפשרו פעולות לחימה מוצלחות בקרבות בירושלים. מפקד ה"הגנה" בעיר חייב היה לשמור בסוד את דבר הימצאו ולפיכך הודיעה ה"הגנה", בתשובה לפניית "הצלב האדום", כי ערבי זה איננו בידה. לאחר שהשתנו התנאים הודיעה ה"הגנה" כי אמנם נמצא בידה קצין ערבי בשם זה וכי היא מוכנה להיכנס למשא ומתן על החלפת שבויים. המשא ומתן נמשך עד ליציאת הבריטים מירושלים אך בפרק זמן זה, ביום ט' באייר תש"ח (17.5.1948), נפטר שלמה בשביו כתוצאה ממחלת הלב ממנה סבל. יש סברה, שהוא נקבר בקבר אחים בבית-קברות מוסלמי סמוך להר-הבית בירושלים.

שמו נחקק באנדרטה שהוקמה בבית העלמין הצבאי בהר-הרצל לזכר חללי הרובע היהודי ולזכר לוחמים שנפלו במערכה על ירושלים והובאו לקבורה בהר-הזיתים.